

helhedsbedømmelse af dette forhold og den tidligere pådømte lovovertrædelse. Herved skal § 88 iagtages; spørgsmålet om anvendelse af betinget dom for lovovertrædelserne skal afgøres efter §§ 56-58.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til den gældende regel i § 59.

Til stk. 2. Denne regel angår betydningen af, at den dømte i prøvetiden begår nyt strafbart forhold, og svarer således til den gældende regel i § 57. Efter denne bestemmelse er det hovedreglen, at der for det nye forhold fastsættes en ubetinget straf, som sammenlægges med den betingelsesvis udsatte straf, og at denne fællesstraf skal fuldbyrdes. Kun hvis den nye lovovertrædelse er uagtsom, eller straffen for denne overtrædelse ikke overstiger bøde eller hæfte, kan retten opretholde udsættelsen af den første strafs fuldbyrdelse eller, når særlige omstændigheder taler derfor, bestemme, at fuldbyrdelsen af en for begge lovovertrædelser fastsat samlet straf udsættes.

Denne regel har i praksis vist sig for usmidig. Nævnlig har det virket uheldigt, at § 57 ganske udelukker muligheden for ny betinget dom i tilfælde, hvor den pågældende i prøvetiden har begået nyt forsættligt forhold, for hvilket der er forskyldt fængselsstraf.

Den foreslåede bestemmelse er i det væsentlige i overensstemmelse med straffelovskommissionens forslag til § 59 og § 61 b, jfr. betænkningen af 1953, p. 52 ff, 70, 71, 80 og 84.

Når der ikke i stk. 2, 2. pkt., henvises til § 88, stk. 1, men kun til denne paragrafs stk. 2-6, beror det på, at § 88, stk. 1's regel om straffastsættelse angår det sædvanlige tilfælde af samtidig pådømmelse af flere lovovertrædelser, medens der i det i § 60, stk. 2, omhandlede tilfælde foreligger det særlige, at den nye lovovertrædelse er begået efter det tidligere forholds pådømmelse.

Til nr. 14.

§ 62, nr. 1, hjemler adgang til anvendelse af arbejdsdhus i stedet for frihedsstraf over for den, der har udstået 2 fængselsstraffe for berigelsesforbrydelse eller for løsgængeri eller har været indsat i arbejdsdhus, og som inden 3 år efter den sidste endelige løsladelse gør sig skyldig i en af de nævnte forbrydelser.

Den heri indeholdte regel vedrørende løsgængeri har vist sig uden praktisk betydning og foreslås derfor ophævet.

På den anden side synes de gældende regler om arbejdsdhus utilstrækkelige i sager mod alfonser. Disse kan kun dømmes til arbejdsdhus efter § 62, nr. 3, som angår personer, der har udstået fængsels-

straf for en sædelighedsforbrydelse, og som inden 3 år efter den endelige løsladelse på ny gør sig skyldige i en sådan forbrydelse. Alfonseriforbrydelsen er imidlertid efter sin karakter nærmere at ligestille med berigelsesforbrydelser end med de sædelighedsforbrydelser, hvortil den efter straffelovens systematik hører. Under hensyn hertil foreslås det, at alfonseri og de dermed beslægtede forbrydelser i §§ 228 og 229 optages i § 62, nr. 1, og således ved denne bestemmelses anvendelse lige-stilles med berigelsesforbrydelser.

Til nr. 15.

§ 62, nr. 5, er uden praktisk betydning og foreslås derfor ophævet.

Til nr. 16.

Efter § 63, stk. 1, skal spørgsmålet om prøveløsladelse af en person, der første gang udstår arbejdsdhus, rejses over for fængselsnævnet og afgøres af dette efter 2 års ophold i arbejdsdhuset. For den, der i gentagelsestilfælde er dømt til arbejdsdhus, skal spørgsmålet derimod først rejses efter 3 års ophold. Denne forskelsbehandling foreslås ophævet. Også med hensyn til personer, der i gentagelsestilfælde dømmes til arbejdsdhus, synes det rimeligst, at løsladelsesspørgsmålet tages op senest efter 2 år-anbringelse. Forslaget herom er konsekvent i forhold til den ved lov nr. 120 af 17. maj 1953 gennemførte ændring af § 66, hvorefter den særlig høje minimumstid for gentagen anbringelse i sikkerhedsforvaring blev ophævet.

Til nr. 17-20.

Ændringerne, der er rent redaktionelle, er en følge af ændringsforslag nr. 4 (§ 37), 5 (§ 39) og 6 (§ 43, stk. 2).

Til nr. 21.

Efter § 70, stk. 3, skal spørgsmålet om ændring eller ophævelse af foranstaltninger i henhold til § 70, stk. 1, over for psykisk abnorme lovovertrædere træffes af den ret, som i sin tid har påkendt straffesagen mod den pågældende i første instans. Det må imidlertid anses for rigtigst, at denne værnetingsregel ændres i overensstemmelse med den smidige regel i forslaget til § 59, stk. 3, vedrørende ændring af vilkår i betingede domme.

Den gældende regel i § 70, stk. 3, har nævnlig ført til uheldige resultater i tilfælde, hvor der er spørgsmål om genindsættelse af en prøveudskrevet i anstalt på grund af lovovertrædelser begået under prøveudskrivningen. I disse tilfælde foretages undersøgelsen vedrørende lovovertrædelserne ved den